

enorgullir v. tr. Enorgullir
enorgulliment m. Acció d'e-
enorgullir o d'enorgullir-se.

enorgullir v. tr. For ~~enorgullir~~
 orgullós, omplir d'orgull ~~enorgullir~~
 tr. || pron. Indevenir orgullós.
S'ha enorgullit dels seus èxits, pels
seus èxits

enorme adj. Fora mida, que ultra-
 para tota mesura. Li topà amb di-
ficultats enormes. Una quantitat enor-
me d'objectes. Un monstre enorme

enormement adv. D'una manera
enorme.

enormitat f. Qualitat d'enorme.
L'enormitat del seu crim. L'enormi-
tat dels seus deutes | falta, crim, qual-

enoteràcies